

Ліки змілюють тіло, а книга - душу

Біблія

№ 9 (84)
2021
(вересень)

ТЕРАПЕВТ

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

*Всеукраїнський день бібліотек
святкуємо разом!*

C. 15

Зміст

До Всеукраїнського дня бібліотек

Видатна харків'янка – фундаторка бібліотечної освіти
За фахом чи за покликом душі?

Л. Скрипченко, В. Віскова.....С. 3-5
Д. Корольчук.....С. 6-11

Фундатори

Батько феноменології

М. Заговора.....С. 12

Час читати

Не тільки про кохання...

М. Заговора.....С. 13

Натхнення

Світ чорно-білого рисунка

Л. Ісаєва.....С. 14

Хроніка подій

Всеукраїнський день бібліотек святкуємо разом!

Редколегія.....С. 15

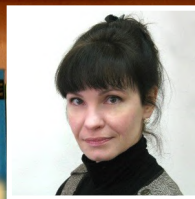
Анонси подій,

Вітання з днем народження

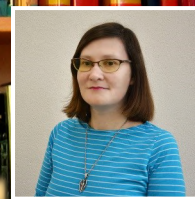
.....С. 16

До Всеукраїнського дня бібліотек

Лариса Скрипченко

Віра Віскова

Видатна харків'янка – фундаторка бібліотечної освіти

Ім'я Любові Борисівни Хавкіної широко відомо українським фахівцям бібліотечної справи. Її праці використовуються в дисертаціях, згадуються в підручниках. Вона є відомим корифеєм бібліотечної справи.

Любов Борисівна народилась 24 квітня 1871 року в місті Харкові в сім'ї медиків. Батько — відомий лікар, перекладач праць видатних вчених-медиків, мати — фельдшер. Батьки входили до складу Харківського товариства розповсюдження грамотності серед народу (ХТГ) та Товариства попечителів для бідних студентів. Їх громадська діяльність вплинула на формування світогляду трьох власних дітей, в тому числі Любові Борисівни. У 1887 році Любов закінчила 2-гу Харківську жіночу (Олександрівську) гімназію із золотою медаллю і атестатом на звання вчительки початкової школи з правом вступу без іспитів на Вищі жіночі курси [2].

У 1888 році юна вчителька почала трудовий шлях в Недільній школі під керівництвом видатної діячки того часу Х.Д. Алчевської: викладала, керувала позакласним читанням учнів школи, рецензувала книги. Любов Борисівна вчителювала у приватній недільній школі до початку 1891 року [3]. Бібліотечну діяльність Л.Б. Хавкіна розпочала в дев'ятнадцять років, коли в травні 1890 року вступила до Харківської громадської бібліотеки (нині Харківська державна

наукова бібліотека імені В. Г. Короленка).

У 1898 році Любов Борисівна їде на три роки до Німеччини, навчатися на філологічному факультеті Університету Фрідріха Вільгельма в Берліні (1898-1901). Любов Хавкіна вільно володіла французькою, німецькою, англійською, італійською, іспанською, польською мовами. Читала і перекладала зі словником тексти шведською, норвезькою, голландською мовами [1, 3]. Любов Борисівна не тільки цікавилась особливостями бібліотечної справи зарубіжних країн, а й встановлювала зв'язки із закордонними бібліотекознавцями, наполягала на необхідності підтримувати відносини з бібліотеками інших країн, впроваджувати в практику кращий світовий досвід.

У 1904 році у своїй доповіді «Про професійну підготовку бібліотекарів» Л.Б. Хавкіна запропонувала перший у вітчизняному бібліотекознавстві проект організації спочатку курсів, а згодом — постійного спеціального навчального закладу. Проект отримав схвалення, однак втілити його в життя потребувало багато часу. Лише після декількох невдалих спроб, навесні 1913 року при міському Народному університеті ім. А.Л. Шанявського в Москві відкрито перші короткострокові бібліотечні курси, на яких Любов Борисівна стала лекторкою та керівницею. А у 1917-1918 роках біб-

Любов Борисівна Хавкіна
(1871-1949)

ліотечні курси організовані також в Одесі та Харкові [5]. Тому Любов Хавкіну вважають фундатором професійного навчання бібліотекарів в нашій країні.

Влітку 1914 року Любов Борисівна відвідала США для слухання літніх курсів у бібліотечній школі Олбані (штат Нью-Йорк) та ознайомлення з бібліотеками і бібліотечною освітою. Науковиця виступила з доповіддю про стан бібліотечної справи в Російській імперії на з'їзді американських бібліотекарів (Ітака, штат Нью-Йорк). Відбулось її знайомство з М. Дьюї — розробником Універсальної десятикової класифікації. Пізніше опублікована книга «Нью-Йоркська публічна бібліотека» [4].

Нашу особливу увагу привернуло видання Л.Б. Хавкіної «Книга і бібліотека», яке вперше опубліковано у 1913 році. Після поїздки Любові Борисівни до США книга була перевидана і доповнена у 1918 році. Перевидувалась книга і в наш час, в 2011 році. Ця праця розкриває погляди Л.Б. Хавкіної на сутність бібліотечної роботи та її місію в суспільстві. Проблеми, що висвітлені в книзі, перегукуються з багатьма сучасними питаннями бібліотечної справи в Україні. Також варто відзначити, що книгу, видану понад 100 років тому, читаєш із захопленням. В ній присутні не тільки академічна теорія, а й роздуми авторки, наводяться цікаві випадки з практики, історії з читачами, порівнюється зарубіжний і вітчизняний досвід.

Погляди та думки Любові Хавкіної дуже прогресивні для того часу. Вона писала: «...Роль бібліотеки не вичерпується тим, що вона має великий запас книг... Головна особливість правильно організованої бібліотеки в тому, що вона може допомогти пошуку відповіді на будь-яке питання, яке цікавить читача». Далі читаємо: «Але найголовніше в <...> бібліотеці, що відповідає сучасним ви-

могам, це допомога читачу, яка виражається не тільки у виборі книг, але і в методах всієї бібліотечної роботи» [5]. Це можна сказати і про сучасність, де всебічне інформаційне обслуговування читача є найважливішим.

Любов Борисівна докладно розглядає зарубіжний досвід залучення читачів. Вона наголошує про важливість, як зараз кажуть, іміджевої продукції, рекламних послуг, що надає бібліотека: «... Якщо сидіти склавши руки і чекати клієнта [читача], то успіху не буде, потрібно цього клієнта відшукати і зацікавити <...> Американська бібліотека широко вдається до різних способів оповіщення, що можна назвати «рекламою» в кращому сенсі цього слова. Під рекламою тут потрібно розуміти не роздрукку чогось, що не заслуговує уваги, а лише широке інформування публіки про те, що дійсно цілком гідно уваги і служить її ж інтересам». Науковиця звертає увагу на види оповіщення та обслуговування читачів: «Ще один вид оповіщення — публікації в газетах: статті про бібліотеку, про різні сторони її роботи, цифрові дані про діяльність та головне — спис-

ки обраних книг на ту чи іншу тему, наприклад, «книги, що представляють інтерес для педагогів», «розповіді про дітей для дорослих», <...> «кращі сучасні романи» і т. д.». Л.Б. Хавкіна звертає увагу, що обслуговування читача в американських бібліотеках здійснюється не тільки особисто, оголошення нагадують про право читача на звернення по телефону. І це, як ми бачимо, актуально й на сьогодні. Нашу увагу привернув цікавий випадок, описаний в книзі: «В одній з каліфорнійських бібліотек застосований такий спосіб: в іноземних, і зокрема, в американських газетах зазвичай друкуються оголошення про народження дитини в сім'ї. Бібліотекарка розсилає за адресами цих оголошень таке звернення: «Ви, звичайно, пильнуєте за здоров'ям своєї дитини. Бібліотека Сіетла має хороші книги по догляду за дітьми і по вихованню дітей (далі йде невеликий список)». В результаті чого значно підвищився попит на такі книги» [5].

У виданні «Книга і бібліотека» Любов Борисівна вказує на важливість самоосвіти, необхідність постійно самовдосконалюватися, що дуже важливо й сьогодні. Хочемо навести її слова про працівника бібліотеки: «Душею бібліотеки, тією живою силою, яка приводить в рух всі її органічно пов'язані між собою частини, є бібліотекар». Вона підкреслює важливість освіти і наголошує: «Щоб керувати культурним закладом потрібно, звичайно, володіти солідною загальноосвітньою підготовкою та ерудованістю. Але й цього недостатньо: бібліотекар повинен володіти деякими спеціальними знаннями, необхідними для професії. Йому потрібне розуміння суспільного значення бібліотеки, знання книг, читацького середовища і психології, знайомство з методами і технікою бібліотечної роботи та організацією самої бібліотеки» [5].

Харківська громадська бібліотека.
Харків, пров. Петровський, буд. 18

Харківська державна наукова бібліотека імені В. Г. Короленка
Харків, провулок Короленка, 18

Загалом можна відзначити, що погляди Любові Борисівни на бібліотеку, її роль в суспільстві, бібліотечні процеси (такі як реклама, обслуговування читачів, рекомендація літератури, пропозиції щодо поліпшення роботи тощо) актуальні й сьогодні. Змінюються форми обслуговування користувачів, надання інформації, проте місія бібліотеки — інформаційне забезпечення розвитку суспільства та збереження документальної спадщини людства — залишається незмінною. Час минає, але багато ідей Л.Б. Хавкіної і нині вписуються в практику сучасних українських бібліотек. Зараз ми використовуємо всі доступні інструменти для покращення обслуговування читачів та популяризації бібліотеки (дистанційне надання інформації, всебічна реклама у соціальних мережах, формування позитивного іміджу та багато іншого).

Протягом наступних років Л.Б. Хавкіна не припиняла активної діяльності та відвідала Францію, Німеччину, Голландію, скандинавські країни. У 1926 році її запрошено до США для участі в конференції, присвяченій 50-річчю Американської бібліотечної асоціації. Загалом вона відобразила досвід бібліотек Австралії, Англії, Бельгії, Німеччини, Голландії, Данії, Індії, Іспанії, Китаю, США, Фінляндії, Франції, Чехословаччини, Швеції, Японії та інших країн [4]. Після Другої світової війни Любов Борисівна працювала над багатотомним «Словником бібліотечно-бібліографічних термінів»

Використані джерела:

1. Очима бібліографа: до 150-річчя від дня народження Л. Б. Хавкіної, бібліотекознавця і бібліографа : бібліографічна довідка / уклад. Л. О. Соколовська, Т. Ю. Долідзе. — Київ, 2021. — 14 с.
2. Басов С. А. Актуальное наследие [Электронный ресурс] : к 140-летию Л. Б. Хавкиной / С. А. Басов // Научные и технические библиотеки. — 2011. — № 11. — С. 50-60. — Режим доступа : http://www.gpntb.ru/ntb/ntb/2011/11/ntb_11_5_2011-basov.pdf. (дата обращения: 17.09.2021). — Название с экрана.
3. Любов Борисівна Хавкіна. Харківський період діяльності (1871–1918) [Електронний ресурс] : віртуальний проект до 140-річчя Л. Б. Хавкіної [сайт] / Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка ; Кабінет бібліотекознавства ім. Л. Б. Хавкіної. — Режим доступу: https://korolenko.kharkov.com/virtual_vistavki/Havkina/proekt.html (дата звернення: 17.09.2021). — Назва з екрана.
4. Актуальна спадщина Любові Борисівни Хавкіної [Електронний ресурс] : віртуальний меморіальний проект [сайт] / Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка ; Кабінет бібліотекознавства ім. Л. Б. Хавкіної. — Режим доступу: <https://sites.google.com/view/havkina-150/hronika-zhyttya-ta-diyalnosti?authuser=0> (дата звернення: 17.09.2021). — Назва з екрана.
5. Хавкина Л. Б. Книга и библиотека [Электронный ресурс] / Л. Б. Хавкина ; вступ. статья С. А. Басов, И. Н. Качковская. — Санкт-Петербург : РНБ, 2011. — 152 с. — (Библиотековедение: изучая прошлое — создаем будущее. Вып. 1). — Режим доступа: <https://ru.calameo.com/read/0058864924fd66456d691> (дата обращения: 28.09.2021). — Название с экрана.

Пам'ятна дошка

російською, англійською, німецькою та французькою мовами. Це була справа всього життя Любові Борисівни, але з виданням виникли труднощі і Всесоюзна книжкова палата опублікувала його лише у 1952 році [1, 2].

23 квітня 1949 року Вища атестаційна комісія надала Л.Б. Хавкіній вчений ступінь доктора педагогічних наук без захисту дисертації за монографію «Сводные каталоги (история, теория, практика)» [4]. На жаль, 2 червня того ж року Любов Борисівна пішла з життя на 79-му році.

Любов Борисівна Хавкіна — надзвичайна жінка та науковиця, всебічно освічена, неймовірно енергійна. Вражає її переконливість в необхідності справи, якій вона щоденно служила. Ще за життя Любов Борисівна отримала заслужене визнання наукової й бібліотечної громадськості. Її ім'я увійшло в історію бібліотечної справи, в енциклопедії та підручники. Спадщина Л.Б. Хавкіної налічує близько 500 книг та статей з широкого кола питань бібліотекознавства, бібліографії, самоосвіти, заочного навчання, педагогіки.

У жовтні 2013 року на фасаді будівлі Харківської державної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка відкрито Меморіальну дошку заслуженій діячці науки. У лютому 2015 року в бібліотеці відкрито Кабінет бібліотекознавства, що носить ім'я видатної науковиці. В 2020 році оголошено Всеукраїнський конкурс для молодих бібліотекарів імені Л.Б. Хавкіної на кращу наукову роботу та інноваційний проект, який проводиться в онлайн-форматі з нагоди 150-річчя від дня її народження (2021 р.). В межах V Міжнародного форуму молодих бібліотекарів ВГО Українська бібліотечна асоціація відбулась офіційна церемонія нагородження переможців. Вітали і наших колег — Оксану Борисову, завідувачку відділом комплектування документів, та Марину Заговору, завідувачку сектором культурно-просвітницької роботи, які посіли третє місце у номінації «За кращу наукову роботу» — публікацію «Волонтерська діяльність бібліотеки і студентів-медиків як складова професіоналізації майбутніх лікарів».

До Всеукраїнського дня бібліотек

Дарина Корольчук

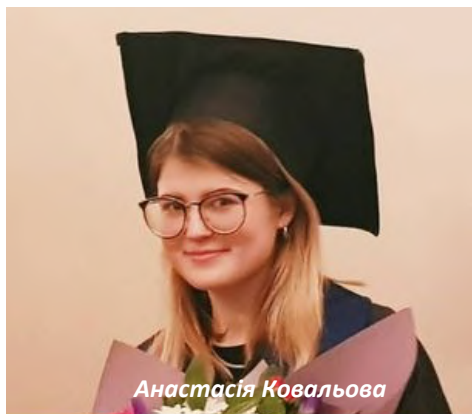
За фахом чи за покликом душі?

Після закінчення навчального закладу перед кожним випускником гостро постає питання — з чого почати свій трудовий шлях. На жаль, сьогодні диктує нам нові правила життя, і більшість студентів не працює за фахом.

У січні 2020 року моя група у кількості 11 студентів-випускників закінчила навчання в Харківській державній академії культури (ХДАК) за спеціальністю «Інформаційна, бібліотечна, архівна справа». Ситуація щодо влаштування на роботу за фахом дуже сумна. Більшість з моїх одногрупниць поклали диплом на полицю і пішли працювати в зовсім іншу сферу. І тому меми¹ про роботу в «Мак-Дональдзі» з червоним дипломом вже не здаються мені смішними.

Пройшло понад півтора роки після нашого випуску з ХДАК, я вирішила поспілкуватися зі своїми одногрупницями, задати їм декілька питань стосовно обраної професії. З 11 одногрупників дали згоду на інтерв'ю лише 5, за що я їм дуже вдячна. Я хотіла дізнатися чим зараз вони займаються, разом згадати студентські часи, труднощі, з якими стикнулися на початку роботи, дізнатися про плани на майбутнє і чи планують вони в подальшому працювати в бібліотеці. Цим інтерв'ю хочу поділитися з читачами.

— Чому вирішили вступати до ХДАК? Як проходили Ваші студентські роки, що найбільше запам'яталося? Розкажіть, якою студенткою Ви були?

Анастасія Ковальова

Анастасія Ковальова:

— Мені ніколи не спадало на думку, що я буду працювати в бібліотеці. В дитинстві мріяла про професію поліцейського чи пожежника. Але у старших класах все змінилося, і я вирішила піти стопами моєї мами — стати бібліотекарем. І у творі «Моя майбутня професія» я вже писала про професію бібліотекаря. Щойно закінчилось моє навчання в школі, я потрапила у світ цієї професії. Вирішила вступити до ХДАК, бо саме там на той час була така спеціальність, як «Книгознавство, бібліотекознавство та бібліографія», а зараз має назву «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа».

Спочатку мені, як і кожному студенту, було важно адаптувати-

ся до нових умов навчання. Але з часом все налагодилось, я почала навчатися на відмінно та знайшла багато нових друзів. Завдяки наполегливості та старанності, навчання я закінчила, отримавши диплом з відзнакою.

Ілона Єрмакова

Ілона Єрмакова:

— З самого дитинства я любила читати книги, в підлітковому віці ця любов посилилася, і коли постало питання про вступ до закладу вищої освіти, головним орієнтиром була книга, так я і обрала бібліотечну спеціальність.

Вирішила вступати в ХДАК, адже саме цей виш, один з небагатьох в Україні, готував фахівців за даною спеціальністю. Найтепліші студентські спогади, звичайно ж, про нашу дружню студентську групу, про те, як ми разом отримували нові знання і ділилися набутими навичками під час практики в різних бібліотеках міста.

¹Мем, або Інтернет-мем (англ. Internet meme) — це будь-яка дотепна коротка інформація (фраза, зображення, звукоряд, відео) іронічного характеру, яка відтворює певне ставлення до якихось подій чи обставин, та поширюється в Інтернеті (<https://naurok.com.ua/post/osvitniy-trend-vikoristannya-internet-memiv-na-urokah>)

Катерина Фартух

Катерина Фартух:

— На моє рішення вступати на бібліотечну спеціальність вплинув той стереотип, що бібліотекарі на роботі тільки те й роблять, що читають книжки. В школі дуже любила зарубіжну літературу, читала постійно, отже перспектива стати бібліотекарем була дуже привабливою.

Чому саме Академія Культури? Відповідь дуже проста, в Харкові найкраща бібліотечна школа в країні!

Під час навчання встигала працювати та ходити на пари, була таким собі універсальним солдатом. Навчалась я сумлінно, вважаю, що педагоги мною були цілком задоволені.

Найбільше запам'яталось написання курсових, дипломної і магістерської робіт. Наші цікаві та веселі пари англійської мови. Мої такі різносторонні і неповторні одногрупники. Та й взагалі, становлення самостійної особистості, загартованої гуртожитком.

Аліна Базя

Аліна Базя:

— Йшла я на бібліотечну спеціальність не цілеспрямовано. Вийшло так, що мені важливо було вступити саме на бюджет. Подавала документи на різні спеціальності, але волею випадку вступила до Академії Культури.

Найбільше запам'ятались безсонні ночі перед важливими заняттями або іспитами та знайомство з новими друзями.

Аліна Стороженко

Аліна Стороженко:

— Колись, дуже давно, в ХДАК навчалась моя бабуся, саме на бібліотечній спеціальності. Вона для мене була чудовим прикладом, тому вирішила піти її стопами.

— З чим Ви зіткнулися, починаючи трудову діяльність? Чи легко було знайти роботу? Чи вплинула пандемія на пошук роботи та її освоєння?

Анастасія Ковальова:

— Закінчивши навчання в академії, я була у пошуку роботи три місяці. На це, безумовно, вплинула пандемія, а також те, що у моєму невеликому місті Куп'янську важко знайти роботу за спеціальністю бібліотекаря. Моя професія «натрапила на мене» зненацька і за допомогою моєї мами (саме вона привела мене до місця моєї першої роботи — в бібліотеку). І вже на початку червня 2020 року я почала працювати у відділі культури Куп'янської районної адміністрації, а саме в Центральній районній бібліотеці, де майже 30 років тому працювала моя мама.

Ілона Єрмакова:

— Через деякий час після закінчення ХДАК я повернулася до свого рідного міста, воно невелике і в ньому лише 3 бібліотеки. І так збіглися обставини, що з вибраної мною бібліотеки звільнилася співробітниця. Фахівців з бібліотечною освітою в моєму місті не так вже й багато (не можу дати гарантій, що вони взагалі є, не рахуючи, звичайно ж, самих діючих працівників). Тому, завдяки щасливому випадку пошуки роботи були не довгими.

— Яку посаду ви зараз займаєте? Працюєте по спеціальності?

Катерина Фартух:

— Зараз працюю оператором комп'ютерного набору, такий собі діловод у вузькій сфері. Думаю, що знання бібліотечної справи передусім вплинули на те, що зараз в своїй роботі у мене все систематизовано, впорядковано по полицкам. А ще я добре навчилась аналізувати інформацію — це гарне уміння, яке цінується роботодавцем.

Аліна База:

— Нещодавно я звільнилася, до цього працювала в ІТ сфері та доставці їжі. Наразі я часто відвідую співбесіди, шукаю справу свого життя, яка буде мені до душі.

Аліна Стороженко:

— Під час навчання працювала в школі педагогом-організатором, але після випуску вирішила звільнитися та знайти кращу долю в Польщі. Зараз працюю там на будівництві.

— Як довго тривала Ваша адаптація на новому місці роботи? Який відділ в бібліотеці Ви обрали і чому? Що входило до Ваших компетентностей?

Анастасія Ковальова:

— Було важко досягнути море нової інформації, але мені було не важко пристосуватись і адаптуватись на новому місці роботи, адже я отримувала підтримку своїх колег, які вже мали досвід в цій професії, і швидко знайшла з ними спільну мову.

Я працювала завідувачою читальною залом. Роботи вистачало як для новачка. До моїх обов'язків входила щоденна статистика відвідувань, систематизація книг за УДК, прийом журналів та газет, оформлення виставок, проведення заходів, і, звичайно, обслуговування користувачів. Коли мої колеги були у відпустці, я заміняла їх та обслуговувала користувачів в інших відділах, робила сканування та копіювання документів, допомагала користувачам у роботі з комп'ютерами, писала статті в соціальні мережі. Я обрала роботу в читальній залі бібліотеки, бо це величезна скарбниця інформації, до якої можуть звернутися всі бажачі різної вікової категорії. Тут є декілька комп'ютерів, книги з галузевої та навчальної літератури, енциклопедії, словники та довідники, великий вибір журналів та газет. В читальній залі можна підготуватись до занять, погортати сторінки журналів і газет...

Ілона Єрмакова:

— Адаптація на новому місці роботи тривала не довго, тому що потрібно було в короткий термін освоїти безліч обов'язків, адже це вже був кінець року і роботи було багато, особливо з огляду на те, що більше місяця на цій ділянці в бібліотеці не було співробітника.

Я працювала завідувачкою відділу обслуговування. Основним моїм завданнями були організація роботи бібліотеки з обслуговування читачів, організація і проведення масових заходів, щомісячне складання планів бібліотечної роботи — планів творчої, методичної, масової роботи на рік і забезпечення їх виконання, ведення журналу обліку відвідування і книговидачі, ведення картотек, алфавітного і систематичного каталогів, ведення обліку платних послуг бібліотеки.

— Як багато Ви відвідали співбесід перш ніж влаштуватися на роботу? Чи може Ви змінили кілька місць роботи з моменту випуску?

Катерина Фартух:

— Роботу в моєму маленькому містечку знайти дуже важко, тим більше за спеціальністю. Мені пощастило відшукати її одразу після випуску, хоча і не бібліотекарем, однак, вона мені подобається і я добре в ній реалізуюсь.

— На Ваш погляд, які складнощі є в професії бібліотекаря? З якими зіткнулися саме Ви?

Анастасія Ковальова:

— Декому здається, професія бібліотекаря полягає в тому, щоб просто взяти з полиці книжку і видати її читачеві. В більшості своїй люди вважають, що в бібліотеці зможе працювати кожний. А тому щиро дивуються з того, що бібліотечна професія вимагає багато знань. Сьогодні працювати в бібліотеці важко, але цікаво. Бібліотекаряю треба знайти підхід до кожного користувача. Культура праці включає професійне спілкування бібліотекаря з читачем. Професія бібліотекаря потребує активної позиції, зв'язку з суспільним життям.

В нашому розумінні бібліотекарярі — це і психологи, і няні, і вихователі, люди, котрі йдуть в ногу з часом. Треба по-справжньому відчувати читача, бо кожний відвідувач — це своєрідна особистість зі своїми поглядами, характером, вимогами і потребами. Бібліотекар повинен, перш за все, допомагати користувачам, враховуючи особливості їх інформаційних запитів. Принцип «Все для читача» — основний для бібліотекаря.

Сьогодні робота з читачами висуває до фахівців певні комунікативні вимоги: контактність, товариськість, емоційність, вміння розуміти і слухати, знаходити потрібний тон у розмові.

Ілона Єрмакова:

— В першу чергу для мене складнощі були в тому, як за короткий проміжок часу приступити до великої кількості організаційних питань і роботи, залишеної попередньою працівницею.

— Чи вплинула на вашу роботу пандемія? Як справлялися?

Катерина Фартух:

— Роботу знайшла ще до початку пандемії, карантин зовсім не вплинув, роботи завжди вистачало.

Аліна База:

— Так. Я перейшла на роботу вдома. Це було зручніше, але я працювала нон-стоп, і майже не мала часу для того, щоб зупинитись і відпочити, адже коли працюєш в офісі, то ти маєш чітко розмірений день, а вдома ці грані стираються.

Аліна Стороженко:

— Вплинула дуже скрутно. Я саме звільнилася з роботи, почала збирати документи на виїзд за кордон, і тут почалася пандемія. Декілька місяців я сиділа без роботи та грошей, влаштуватися на тимчасову роботу було майже неможливо.

— У молодого фахівця немає досвіду, замість нього — страх і невпевненість. А є щось таке у цієї категорії працюючих, чого немає у більш досвідчених співробітників? Чим би Ви могли пишатися в собі? На Вашу думку, чи легко бути молодим бібліотекарем в сучасній бібліотеці?

Анастасія Ковальова:

— На мою думку, професія «бібліотекар» — для сучасної молоді! Сучасний бібліотекар — це професія багатогранна, креативна, потребує постійного оновлення знань та опанування новітніх технологій. Перевагою молодих фахівців є те, що ми більш розвинуті в інформаційних технологіях. Навіть вимогами вакансії на посаду бібліотекаря є професійні навички роботи в Internet та знання таких програм, як Excel, Word, Power Point, знання відеоредакторів, YouTube Google-форм та інше.

Для сучасної «просунутої» молоді в бібліотеці знайдеться робота до душі, до якого б із типів професій ви не були б схильні — «людина-людина», «людина-техніка», «людина-художній образ». Але поруч із молодим спеціалістом неодмінно повинен бути досвідчений наставник, на якого можна буде рівнятися.

Ілона Єрмакова:

— Це, безумовно, новий погляд на дану спеціальність. У молодих працівників більше ентузіазму, бажання, сил принести будь-які нововведення у сферу роботи, чого немає у старшого покоління працюючих.

Я думаю складність полягає лише в тому, що потрібно більше часу для переконання старшого покоління працівників в тому, що бібліотека потребує нових якісних змін. Адже часто (принаймні, так було в моєму випадку) старше по-

коління звикло жити за сталими правилами і їх дуже важко підбити на щось нове.

— Розкажіть про свій перший день в бібліотеці в статусі працівника?

Анастасія Ковальова:

— Мій перший день в бібліотеці пройшов дуже легко. Нічого особливого. Це був такий день-ознайомлення та заповнення документації. Я познайомилась з колективом та одразу знайшла спільну мову з колегами. Ознайомилась з фондом читальної зали, де я працювала. Та, навіть, познайомилась з декількома читачами, які прийшли в той день (а це, якраз, був перший день літа і до бібліотеки завітали, як дорослі, так і діти). І з першого свого дня в бібліотеці я «влилася» в колектив та роботу.

Ілона Єрмакова:

— Мій перший день пройшов повністю у вивченні діяльності бібліотеки — звітів і планів попередніх місяців та років, знайомстві зі структурою і майбутніми посадовими обов'язками.

— Які у вас були плани під час випуску з академії?

Катерина Фартух:

— Мої сподівання та плани, щодо роботи повністю виправдалися. Завжди хотіла працювати в офісі, з документами, за комп'ютером, маючи велику повагу серед колег. Все сталося, як я того бажала.

Аліна База:

Конкретних планів в мене не було, просто хотілося знайти хоч якусь роботу.

— **Що саме Вам подобається в професії бібліотекаря?**

Анастасія Ковальова:

— Що може бути більш цікавим, ніж спілкування з людьми різного віку. А для цього треба мати терпіння, мудрість, чуйність. Особливої уваги потребують користувачі старшого віку, які не володіють комп'ютером, вони потребують традиційного спілкування з книгою, обговорення прочитаного, уваги, співчуття. Але найголовніше — це бажання. Щоб захопити інших, треба самому бути захопленим. А як цікаво, коли надходить нова література! Хочеться скоріш переглянути, щоб рекомендувати користувачам.

Взагалі, в бібліотеці відбувається так багато цікавого: майстер-класи, виставки, зустрічі з цікавими і творчими особистостями, екскурсії, конкурси та багато іншого. Велике задоволення отримуєш під час проведення масових заходів. Але, на жаль, зараз цьому перешкоджає пандемія.

А ще натхнення додає, коли в тебе чудовий колектив. І дуже приємно, навіть після звільнення, отримувати повідомлення з вдячністю у соціальних мережах від постійних користувачів бібліотеки.

Ілона Єрмакова:

— Мені подобається, що це дуже творча професія, хоч на перший погляд може здатися і не так. Тут є безліч можливостей для реалізації своїх здібностей, головне робити це з радістю, а не з почуттям рутини.

— **На Ваш погляд, бібліотека майбутнього — яка вона?**

Анастасія Ковальова:

— Впевнена, що бібліотека повинна і в майбутньому бути центром, який має доступ до різних сучасних джерел інформації, центром культури, дозвілля, відпочинку, спілкування, осередком доброзичливості, доброти, привітності.

Взагалі, бібліотекар — це професія майбутнього. Інформаційні

технології, нові формати книг та інформації стирають межі і кордони, роблять миттєво доступним кожній людині інформаційний світ, з'єднують людей з різних куточків світу, відкривають безмежні інформаційні можливості, народжують інші формати бібліотек.

Саме тому майбутнє бібліотеки я бачу у розвитку бібліотек-хабів. На мою думку, бібліотеки стоять на шляху втілення цих ідей. Адже тренінги, майстер-класи, яскраві акції плюс креативність — це дійсність. Зустрічі з акторами, письменниками, поетами, співаками, композиторами, архітекторами, художниками — для деяких бібліотек просто робочі моменти.

Ілона Єрмакова:

— Бібліотека майбутнього — це, в першу чергу, місце відпочинку і дозвілля, де кожний бажачий міг би провести час з книгою або отримати насолоду від цікавого заходу, який організувала бібліотека.

— **Чи не шкодуєте ви, що обрали професію бібліотекаря? Чи правильний вибір Ви зробили? Не плануєте змінювати сферу діяльності?**

Анастасія Ковальова:

— Чи жалкую я про вибір своєї професії? Не жалкую, бо люблю читати, мені подобається допома-

гати читачам та просто спілкуватися. Професія бібліотекаря та робота в бібліотеці поєднала мої юнацькі інтереси.

Мені дуже подобається моя робота і я зробила правильний вибір. Я не планую змінювати сферу діяльності, але завжди треба вдосконалюватись. Сучасний бібліотекар повинен вдосконалювати свою діяльність та змінювати форми роботи.

Ілона Єрмакова:

— Про вибір професії не шкодую, адже це дуже хороший життєвий досвід. В даний момент я змінила сферу діяльності, адже стала більше приділяти часу своєму творчому потенціалу в якості художниці. Але, можливо, в майбутньому повернуся в цю сферу. Все можливо!

— **Ваші плани на майбутнє, чого хочете досягти?**

Катерина Фартух:

— Працювати та отримувати задоволення від своєї діяльності. Хочу досягти у майбутньому стабільності та незалежності. Я маю велику мету — написати книгу, і вірю, що мої мрії неодмінно здійсняться.

Аліна Базя:

— Я дуже хочу підтягнути свої набуті навички та знайти гарну роботу.

Аліна Стороженко:

— Хочу вивчити англійську, знайти роботу, яка буде приносити задоволення. Також мрію багато подорожувати, відкривати для себе нові міста. Головне зараз — не впадати у відчай і, не опускаючи рук, працювати на майбутнє. Багато людей починали з малого і досягли потім вершин. Головне — правильно поставити мету!

— **Що б побажали тим молодим бібліотекарям, які ось-ось закінчать свій ЗВО і стануть до роботи?**

Анастасія Ковальова:

— Молодим спеціалістам, які нещодавно закінчили заклад вищої освіти, я хочу побажати наснаги, креативу, ніколи не опускаючи рук та йти вперед. Не потрібно зупинятися на досягнутому, треба займатися самоосвітою, бути активним, досягати вищих планок своєї спеціальності, бути інформо-

ваним про всі новинки бібліотечного життя, а також підвищувати рівень знань.

Ілона Єрмакова:

— Не боятися пильної роботи з книгами і не боятися відстоювати свою точку зору.

Після нашого спілкування я побачила, що дехто з моїх одногрупників вже досяг того, чого хотів, хтось ще знаходиться у пошуках себе. Приємно було почути кожного, порадіти за успіхи, досягнення, поспівпереживати у складних моментах. Бажаю, щоб кожного з вас зігривали світлі почуття з минулого і щасливі моменти студентського життя, бажаю всім чудового настрою, успішної кар'єри та великих досягнень, здійснення мрій, щирих почуттів і досконалого щастя в житті.

Дарина Корольчук (інтерв'юер):

— Щодо мене, то я завжди мріяла працювати архіваріусом або археологом. До Академії Культури я вступала не цілеспрямовано, проте поступово бібліотечна справа захопила мене і я твердо вирішила після закінчення навчання

піти працювати до бібліотеки, але переді мною постало питання, до якої саме...

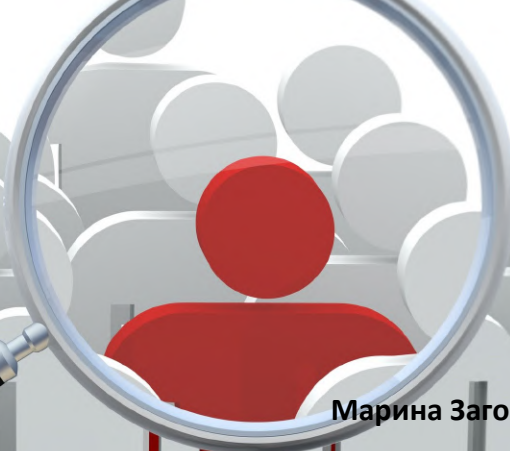
Знайомство з Науковою бібліотекою Харківського національного медичного університету вийшло в мене, м'яко кажучи, курйозним. Це був 2018 рік. В ті дні я сумлінно готувалася до здачі курсової роботи, засидівшись над нею до ранку, тому вирішила не лягати спати, а одразу піти на пари. Наша викладачка, Тетяна Анатоліївна Сафонова, часто водила нашу групу до різних бібліотек на екскурсії. Той день не став виключенням, ми завітали до Наукової бібліотеки ХНМУ. Її директорка, Ірина Василівна Киричок, радо зустріла нас, розповіла про історію бібліотеки, напрямки роботи, а я, розімлівши від з'їденого обіду після безсонної ночі, просто заснула... Після того мені ще довго було соромно проситись на роботу, думала що справилася враження недбалої, безладної студентки. Проте все обійшлося і мене радо прийняли до колективу. До речі, я стала до роботи в п'ятницю 13-го — це був березень 2020 року, коли в країні оголосили «локдаун»² через пандемію COVID-19...

Сьогодні впевнено можу сказати — я все ж таки знайшла бібліотеку, в якій хочеться працювати, і маю надію, що принесу велику користь для неї!

²Локдаун (англ. lockdown) — це нагальний протокол дій і система обмежувальних заходів, що вводяться з метою стримання поширення захворюваності. Локдаун зазвичай забороняє людям вільно відвідувати або залишати певну зону. Таке «блокування» або «карантин» використовується для захисту комп'ютерної системи або людей всередині об'єкта чи зони від загрози зовнішніх подій. Під час локдауну діє режим ізоляції населення, обмежується свобода пересувань і дій в межах певної зони.
(<https://uk.wikipedia.org/wiki/Локдаун>)

Фундатори

Марина Заговора

Батько феноменології

Едмунд Густав Альбрехт Гуссерль (1859-1938) – німецький філософ, відомий як основоположник феноменології — однієї з філософських течій ХХ століття. Феноменологія Гуссерля вивчає та розглядає структуру свідомості та явищ, що відбуваються в ній.

Гуссерль народився у сім'ї кравця Адольфа Абрахама Гуссерля та його дружини Юлії у Моравії.

З 1879 року починає вивчати астрономію, математику, фізику та філософію у Лейпцизькому університеті. Пізніше продовжить навчання з математики у Л. Кронекера і К. Веєрштраса, а з філософії — у Ф. Паульсена. Під впливом прослуханих лекцій Ф. Brentano — австралійського філософа у Віденському університеті захопився філософією і вирішив зробити її справою свого життя.

Перша велика робота вченого «Філософія арифметики» (1891) була присвячена спробі психологічного обґрунтування основних математичних понять.

На межі століть основний інтерес Гуссерля зосередився на проблемі «чистої логіки», в результаті чого з'явилася його власна феноменологічна робота — «Логічні дослідження» (1901). Саме вона поклала початок феноменології як філософському напрямку і отримала широке поширення у Європі, Америці, а також в ряді азіатських країн. У 1911 році опублікована програмна стаття — «Філософія як точна наука». Пізніше друком ви-

ходить перший том «Ідеї для чистої феноменології та феноменологічної філософії» (1913).

У 1916 році вчений очолює кафедру філософії в Університеті Фрайбурга. Послідовно друкуються «Формальна та трансцендентальна логіка» (1929), 1-ша та 2-га частини «Криза європейських наук і трансцендентальна феноменологія» (1936). Останню роботу Гуссерля «Криза європейських наук» було опубліковано у 1954 році уже після смерті автора. У ній запропоновано поняття життєвого світу (сукупність усіх можливих або дійсних об'єктів досвіду людського життя).

Після приходу до влади в Німеччині нацистів, Гуссерля було звільнено з Фрайбурзького університету (тому що він — єврей) згідно із земельним законом Бадена, а остаточно відсторонено від посади після прийняття «Нюрнберзьких законів про чистоту раси» (1935), які позбавили євреїв громадянства. До 1937 р. заборонено брати участь у філософських конгресах. Його книги з бібліотек не вилучались, але й не видавались.

Помер Е. Гуссерль 26 квітня 1938 року від тяжкої хвороби. Після його смерті майже 11 тисяч сторінок заміток залишилося неопублікованими, які разом з бібліотекою Гуссерля були перевезені до міста Левен учнем Германом Лео Ван Бреда. Він же допоміг виїхати з Німеччини вдові та учням філософа.

«Істинний філософ не може не бути вільним: сутнісна природа філософії полягає в її крайній радикальній автономії»
Е. Гуссерль

Едмунд Густав
Альбрехт Гуссерль
(1859-1938)

Використані джерела:

1. Едмунд Гуссерль: коротка біографія, фото, основні праці, цитати [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ukr.agromassidayu.com/edmund-gusserl-kratkaya-biografiya-foto-osnovnie-trudi-citati-view-220214>
2. Эдмунд Гуссерль: «Назад, к самим вещам!» [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.rewizor.ru/special-projects/puteshestvie-vo-vremeni-s-revizorom-ru/retsenzii/edmund-gusserl-nazad-k-samim-veshcham/>
3. Эдмунд Гуссерль [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.gorbibl.nnov.ru/huserl>
4. Феноменология [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://philosophy.ru/phenomenology/>
5. Феноменология: кратко о самом главном [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.grandars.ru/college/filosofiya/fenomenologiya.html>
6. Основы философских знаний [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://subject.com.ua/philosophy/osnovi/165.html>

Марина Заговора

Не тільки про кохання...

Джорджо Мойес — одна з найбільш затребуваних авторів в сучасній літературі. Письменниця та журналістка англійського походження закінчила Лондонський університет. До того як зайнятися літературною творчістю працювала водієм таксі, складачем шрифту Брайля, писала статті для газет і тексти для туристичних брошур. Повністю письменницькій праці змогла себе присвятити лише в 2002 р., після виходу першого роману «Щасливі кроки під дощем», написаного під враженням від історії кохання рідних дідуся і бабусі під час Другої світової війни. Отримавши гарні відгуки від читачів та критиків, Джорджо зрозуміла, що хоче присвятити себе літературі. Але і журналістську діяльність не покинула, продовжила писати для газети «The Daily Telegraph». На запитання звідки в неї беруться ідеї та натхнення, авторка відповідала: «Я працювала журналісткою — це навчило мене бачити і чути історії всюди. Більшість сюжетів взяті з фрагментів новин або історій з журналів.

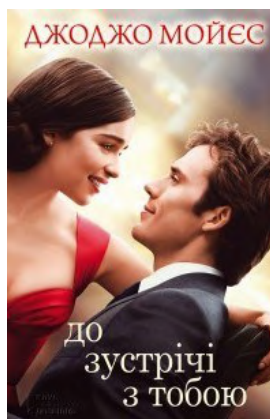
Іноді я бачу щось, згадую — і народжується сюжет. Історії обертаються, як сніжинки, і зникають. Але іноді вони перетворюються в сніжки, і через пару місяців до них починають прилипати сюжетні лінії і персонажі. Якщо ці ідеї перейдуть позначку в 20 000 слів, вони цілком можуть стати книгою, сценарієм чи навіть віршем.

Від Асоціації романтичних новелістів двічі перемагала в номінації «Романтична новела року» з романом «Заморські фрукти» (2004 р.) та з романом «Останній лист від твого коханого» (2011 р.). Авторкою написано понад десяток художніх творів у жанрі любовного роману і не тільки. Але найбільшу славу та визнання отримала книга «До зустрічі з тобою». Переведена на 40 мов світу та випущена мільйонним накладом, екранізовано студією Metro-Goldwyn-Mayer. Історія яка отримала продовження у другій частині книги «Після тебе» і перетворилася в цикл.

Мойес пише романтичні історії

про жінок, які відрізняються оптимізмом і зухвалим почуттям гумору. Зазвичай на початку роману героїні потрапляють в тупик: втомлені від життя або закохані не в ту людину і страждають від самотності. Але з невтомною наполегливістю вони справляються з усіма труднощами. У своїх книгах Мойес показує, що жінки досягають неймовірних результатів і при цьому залишаються добрими, розумними і чуйними.

Захоплюючи романтичну історію про втрачені любовні листи, розбиті серця і надії на краще прочитаєте в романі «Останній лист від твого коханого». Це зворушлива історія, в якій Мойес розповідає як любов і всього декілька слів можуть подарувати життя або розбити чиєсь серце. Про дружбу та сімейні цінності ви дізнаєтесь з роману «Один плюс один». Це історія зустрічі двох самотностей. Ще один прекрасний і зворушливий роман про те, як любов і віра завжди виграють війну, навіть якщо не можуть перемогти в битві у романі «Дівчина, яку ти покинув».

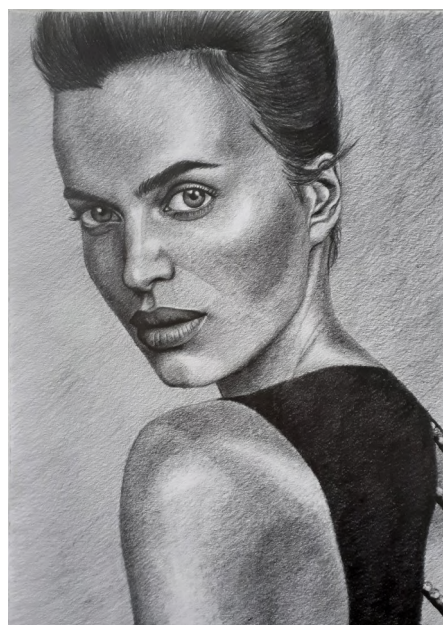
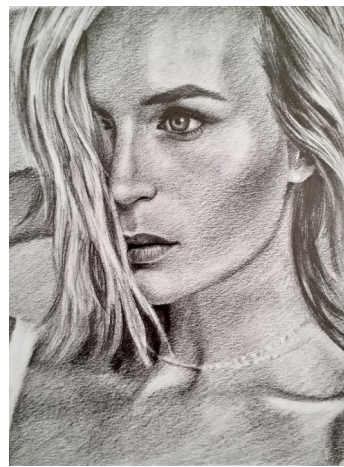
Світ чорно-білого рисунка

Я захоплююсь малюванням з самого дитинства. Завжди цікавило все, що з цим пов'язано. Пробувала малювати як фарбами, так і олівцями. Але кілька років тому мене неймовірно надихнули картини, виконані звичайним олівцем. Вразило те, що для створення краси не так вже й багато потрібно! Лише олівець, гумка та папір.

Як називається чорно-білий рисунок? *Графіка* (нім. Graphik, грец. graphikos «написаний») — вид образотворчого мистецтва, для якого характерна перевага ліній і штрихів, використання контрастів білого і чорного та менше, ніж у живописі, використання кольору.

Чорно-білий рисунок відрізняється від кольорового тим, що має певну загадку та краще передає атмосферу, настрої того, що зображується. А якщо це портрет, то в чорно-білих кольорах краще виражається характер людини, її емоції і навіть внутрішній світ.

А ще художники полюбляють графіку тому, що прості та доступні матеріали можна взяти з собою та малювати будь-де.

Хроніка подій

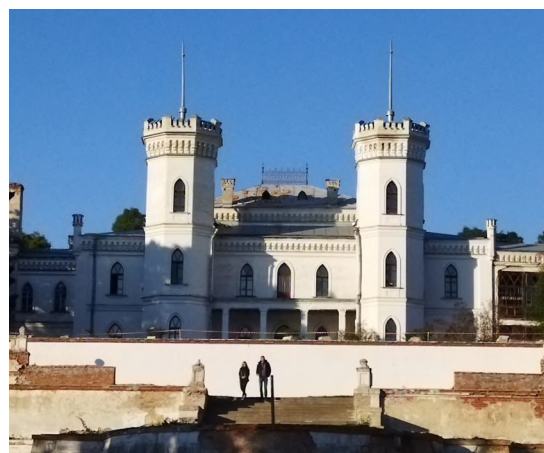
Редколегія

Всеукраїнський день бібліотек святкуємо разом!

Ми звикли жити у великих містах, заглиблюючись у роботу, в глобальну мережу, навіть не замислюючись про те, що поблизу існує безліч неймовірних, таємничих і чудових місць... Але нам вдалося відвідали декілька таких цікавих і романтичних місцин!

З нагоди Всеукраїнського дня бібліотек для колективу Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету за сприянням профспілкового комітету було організовано один з найпопулярніших турів по Слобожанщині — збережених до наших днів старовинних садибах Харківщини, які дають можливість зазирнути в минуле нашого краю.

Відвідування Пархомівського історико-художнього музею, садиби Харитоненків в Наталіївці, Спасо-Преображенського собору, екскурсії Шарівським парком, палацу Кеніга, відпочинок поблизу річки Мерли — все це принесло нам яскраві враження та неповторні відчуття! А чудовий осінній день та неймовірні емоції — на добру згадку про професійне свято!

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

Книжкова виставка (традиційна):

«До 65-річчя члена-кореспондента НАМН, доктора медичних наук,
професора Володимира Миколайовича Лісового» – з 1 жовтня

«Б.В. Альошин: вчений, педагог»

(до 120-річчя від дня народження гістолога-ендокринолога, викладача ХМІ) – з 19 жовтня

*Місце експозиції: Абонемент наукової літератури з читальною залогою
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

Віртуальні виставки:

«До Всесвітнього дня анатомії людини» – з 15 жовтня

«Українці — нація героїв»

(до Дня захисників та захисниць України) – з 14 жовтня

«Поет, що йде попереду життя»

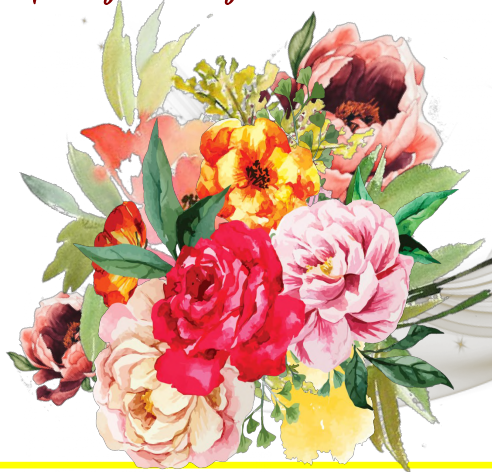
(до 85 років від дня народження Івана Драча, українського поета) – з 17 жовтня

З віртуальною виставкою пропонуємо ознайомитися на сайті НБ ХНМУ

<http://libr.knmu.edu.ua/>

*Вітаємо співробітників Наукової бібліотеки
з ювілеєм та днем народження
у вересні!*

Миряєву Олену

Сертухову Валентину

Костіну Таліну

Рудько Наталю

Ізотову Ольгу

Трофименко Алісу

Морник Ілну

Контакти:

м. Харків,

пр. Науки, 4

тел. (057)7077209

моб. (097)9937709

e-mail: km.kustova@knmu.edu.ua

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (головний редактор)

Русанова О.А. (відповідальний редактор)

Кустова К.М.

Гаєва Н.Д.

Борисова О.П.

